

Jan Højgaard sannførandi vinnari

FORMANSVAL Tað gekst til formansvalið í Fiskimannafelagnum so, sum tey flestu helst mundu vænta: Jan Højgaard heldur fram við einum sannførandi sigri; hann fekk heili 57% av atkvøðunum

Leo Poulsen

Trý ár í sessinum.

Soleiðis eru treytirnar, tá formaður verður valdur til Føroya Fiskimannafelag, sum nú skjótt hevur 102 ár á baki.

Hetta er samstundis triðju ferð, at Jan Højgaard hevur stillað upp til formansvalið, og tað er eisini triðju ferð, at hann verður valdur til formann.

Hesaferð vóru mótval-evnini tvey, Gímur Hammer og Sakarias Zachariassen, men tey megnaðu ikki at koppa sitandi formanni.

Eitt serligt hesaferð var, at ein, ið starvast á skrivstovuni hjá Føroya Fiskimannafelag, Grímur Hammer, valdi at stilla upp móti formanninum. Gitt hevur verið, hví so varð, men bæði Grímur og Jan hava sagt, at tað eingin trupulleiki hevur verið fyri umhvørvið á skrivstovuni. Úrslitið av valinum fyri-

Jan Højgaard varð afturvaldur til formann í Føroya Fiskimannafelag við 57% av atkvøðunum
Mynd: Álvur Haraldsen

lá gjáramorgunin, eftir at seinasta freist at lata atkvøðuseðil inn var á miðnátt mikukvøldið. Næst-

formaðurin, sum vanliga er hann, ið almannakunngerð úrslitið, var burturstaddur, og tí gjørdist tað Andreas

Berglið, sum hevur umboðað Vága sókn í fleiri enn 20 ár, ið kunngjórði úrslitið av valinum.

Endin var, at Jan Højgaard fekk 334 atkvøður, svarandi til 57%, og hann var tí afturvaldur við einum stórsigri. Grímur Hammer fekk 151 atkvøður, sum svarar til 25%, meðan Sakarias Zachariassen fekk 108 atkvøður, ið svarar til 18%.

ALS kostaði ikki

Um báðir avbjóðararnir høvdu síni ánlsi skal vera ósagt, men tað var bert Jan Højgaard av teimum trimum uppstillaðu, ið møtti upp í hølunum hjá grannskoðara-fyrirøkuni, Januar, klokkan 11 fyrrapartin í gjár, tá úrslitið varð almannakunngjört.

Sitandi formaðurin var annars væl nøgdur við úrslitið, tó at hann ikki dugdi at siga, hvat hann hevði væntað sær.

Hann dugdi heldur ikki at mta um, hvørt tað er ein fyrimunur ella vansi, at val-luttøkan einans var 25%.

– Nei, tað dugi eg ikki at meta um, sigur Jan Højgaard.

Hinvegin heldur hann ikki, at gølan um fráfar-ing-aravtaluna, ið hann sum tá-verandi limur í stýrinum í ALS gjórði við Ernst Jacob-sen.

– Tað sær ikki út til, at tað hevur havt nakra ávirkan, sigur Jan Højgaard.

Hinvegin heldur hann, at tað er ein trupulleiki, at fiski-menn hava so vánaligar - fyri ikki at siga ongar - treytir í ALS.

– Nú eri eg so ikki longur limur í stýrinum fyri ALS, men vit hava so eitt umboð har. Og nú havi eg so trý ár at gera mína ávirkan gald-andi á tí økinum, sigur Jan Højgaard.

Landsbókasavnið fær endur-minningarnar hjá Onnu Evensen

HANDRIT Mikudagin komandi, 6. februar, skipar Landsbókasavnið fyri fyrilestrum og framløgu av handriti við endurminningum hjá Onnu Evensen, f. Lützen

Anna var dóttir Andreas C. Lützen, sum kom til Føroyar í 1837 at vera lærari í Kommunuskúlanum í Havn og organistur. Andreas giftist árið eftir við Evu Margrethu Jacobsen úr Baianstovu í Havn, og Anna, fødd í 1841, var næstelsta barn teirra.

Anna giftist við Jens Christian Evensen, sum var prestur á Viðareiði og í Hvalba og eisini próstur á Nesi. Tey fluttu seinni til Danmarkar, men tá Jens Christian doyði í 1904, var Anna heima aftur í Føroyum eina tíð. Hon flutti tó niður aftur at vera hjá eini dóttir í Bregninge á Selandi, og har hitti Christian Olsen, bóndi í grannabygdini Eskebjerg, hana í 1925.

Christian hevði stóran áhuga fyri siðsøgu, og tað

er hann, sum skrivar niður hesa frásøgnina hjá Onnu Evensen, sum nú er til í handriti. Tað var í tøk-um tíma, hann skrivaði frásøgnina, tí Anna doyði í 1927, 85 ára gomul. Christian var ógiftur, men hann hevði ein trúgván húskall, Louis Helt, sum arvaði hann.

Óli Jacobsen, fyrrverandi formaður í Fiskimannafelagnum, fekk kunnleika um hetta handritið, og hann fór at kanna, hvat mundi vera vorðið av tí. Tað tók sína tíð, men tað vísti seg, at eitt av teimum trimum hond-skrivaðu handritunum var eftir í gomlu húsunum hjá Christiani.

Louis Helt var sinnaður at lata hetta upprunahandritið hjá Onnu Evensen til Føroya, og í juni í fjør var Óli

Anna Evensen, 1841-1927

Jacobsen í Eskebjerg, har hann fekk handritið handað. Handritið er nú í varðveitslu hjá Landsbókasavninum.

Í handritinum eru áhuga-verdar frásagnir bæði úr Havn og frá øllum plássunum har prestahjúnini Anna og Jens Christian búðu. Hetta eru frásagnir um gerandis-

dagin hjá fólki og um for-vitnisligar hendingar.

Eitt nú greiðir Anna frá hendingin á Kongabrunni í Havn 25. juli í 1874, tá pápi hennara doyr í føvningin á kongi, meðan hann heldur vælkomurøðu fyri kongi – hetta var fyrsta kongsvitjan í Føroyum.

Á samkomu í fundarhøl-inum á Landsbókasavninum mikudagin klokkan 19 fer Óli Jacobsen at greiða frá, hvussu handritið endaði í Føroyum. Hann fer eisini at greiða eitt sindur frá ættini hjá Onnu Evensen. Aftaná fer Malan Marnersdóttir, professari í bókmentum, at greiða frá

Ommusonur Onnu Evensen, Johan Evensen, saman við Elsu Funding, presti í Ónagerði á Viðareiði, har abbi hansara, Jens Christian Evensen, var prestur. Farbróðir hansara, A. C. Evensen er føddur á Viðareiði. Johan er sonur Johan og Berghild Evensen. Hann er uppkallaður eftir pápnum, sum fór til gravar sama dag sum sonur varð doyptur í 1935

handritinum, innihaldi og hvat slag av bókmentaligum riti talan er um.

Á samkomuni, ið er al-menn, ber til at síggja hand-dritið, og Heini Lützen fer eisini at syngja nakrar sang-ir.